

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۴ اگست ۲۰۲۲

یونس نگاه

بلاهای سیاسی و آفت‌های طبیعی

آفت‌های کشنده و ویرانگر طبیعی، امسال با نبود دولتی که جهان آن را به رسمیت بشناسد و مردم افغانستان به آن اعتماد نسبی داشته باشد، همزمان گردیده است. خشک‌سالی، سیلاب و زلزله برای مردم ما پدیده‌های تازه نیستند و در گذشته نیز هر یکی از این آفت‌ها قربانیان بسیار گرفته است؛ اما روند افزایش این آفت‌ها در کشور ما مثل سایر نقاط جهان به‌طور غافل‌گیرکننده، تسریع شده و احتمال دارد در سال‌های پیش‌رو، تلاطم‌های آب‌وهوایی و محیط‌زیستی شدیدتر را شاهد باشیم.

زمستان خشک و بهار کم‌برکت امسال، نگرانی‌های بسیار خلق کرده بود؛ چرا که سقوط دولت، خروج سرمایه و منابع بشری، تعطیل بازار و کاهش کمک‌های خارجی پیش از آن مردم را تا فروش اعضای بدن، مهاجرت گروهی و مرگ از گرسنگی کشانده بود. سیلاب‌های اخیر در بخش‌هایی از کشور محصولات زراعتی محدود را نابود کرده، خطر گرسنگی را بیشتر ساخته و در برخی جای‌ها تلفات سنگین جانی و مالی نیز برجای گذاشته است. خبرها و تصاویر دردناک روزهای اخیر خلأ اداره و حکومت مردمی را بیش از هر زمان دیگر برجسته می‌سازد. تروریستان و جنگ‌افروزان فرصت‌های بسیار را از مردم ما گرفتند. اکنون کمترین آمادگی زیربنایی و اداری برای حفاظت جان و مال مردم میسر نیست. مردم حداقل آمادگی را برای رویارویی با وضعیت دشوار ناشی از تغییر اقلیم ندارند.

آسیب جنگ و تروریسم را تنها با تعداد کشته‌شدگان جنگ و زیرساخت‌هایی که تخریب شده‌اند، نمی‌توان سنجید. هم‌وطنان بلاکشیده امروز و آیندگانی که در چنگ طبیعت گرفتار بحران و نیروهای جاهل و مرتجع، از حق حیات و آرامش محروم می‌شوند نیز قربانیان همان جنگ‌ها و انفجارات‌اند. یک بخش سنگین مسؤلیت وضعیت جاری به شانه نیروها و افرادی است که در ۲۰ سال گذشته در جایگاه دولت و نمایندگی از مردم سیاست و تجارت کردند و با خیانت‌ها و غفلت‌های‌شان در کشاندن کشور به دهان تروریسم سهم گرفتند.

اکنون گروهی از آنان با سرمایه‌ها و امکاناتی که اندوخته‌اند به خانه‌های اول و دوم‌شان آرام لمیده‌اند و واکنش شایسته‌ای از آنان دیده نمی‌شود. گروهی دیگر، خصومت‌ها و عقده‌هایی را که سال‌ها در افغانستان کاشته بودند، با خود برداشته و همچنان مشغول درگیری‌های فرقه‌ئی و گروهی‌اند. کسانی هم در داخل کشور و هم در خارج از کشور در پی انسجام مجددند تا در کاهش یا توقف فروپاشی جاری سهم بگیرند. اینان مسؤولیت بزرگ به‌عهده دارند و امید می‌رود از گذشته بیاموزند.

در سراسر کشور زنگ‌های گوناگون خطر، اضطراب را هشدار می‌دهند. لازم است که اشخاص و گروه‌های متعهد به نجات ملت و سرزمین ما، تصویر کلان بحران را ببینند و فراموش نکنند که چسبیدن به فروع و مسایل محلی فرصت‌سوز است، مانع انسجام می‌شود و نجات را به تأخیر می‌اندازد. چشم به راه تغییر طالب و فشار بین‌المللی ماندن، آن‌گونه که یک سال گذشته و سال‌های پیش از آن نشان داد، فریب است. اگر برای کنترل و مدیریت آفت‌های سیاسی و طبیعی، خود ما دست به کار نشویم، بلاهای سیاسی و آفات طبیعت همچنان قربانی خواهند گرفت.